
Uchwały Prezydium NRA

Palestra 33/3(375), 106-108

1989

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

zaniach, jakie mogą się wyłonić z debaty „okrągłego stołu” lub z innych inicjatyw społecznych.

Naczelna Rada Adwokacka wyraża pogląd, że odnowa życia polityczno-gospodarczego państwa powinna torować sobie drogę przez ścisłe przestrzeganie zasady prawnej, iż dozwolone jest wszystko, co nie jest prawem zakazane. Zasada ta wyrasta z idei wolności obywateli, którzy za pośrednictwem wybranych przez siebie gremiów przedstawicielskich ustanawiają nakazy i zakazy w tym celu, by umożliwiły im one pełnię życia społecznego i osobistego oraz by chroniły ich przed anarchią. Tak ukształtowany system prawny zdolny jest wyłonić sam z siebie elementy samokontroli, które w ramach działalności określonych instytucji (zwłaszcza działalności parlamentu i niezawisłych sądów) staną się gwarantem konstytucyjnego porządku, uprawnień obywateli oraz ich obowiązków wobec państwa i społeczeństwa, a nadto ich równości wobec prawa.

Adwokatura polska, zgodnie ze swoją tradycją, pragnie włączyć się do procesu demokratyzacji i liberalizacji życia politycznego, gospodarczego i społecznego, którego podstawą byłoby prawo jako najważniejszy instrument funkcjonowania państwa i integrowania więzi społecznych, prawo zgodne z porządkiem określonym w Konstytucji, wyzwolone z kazuistyki, stabilne, zrozumiałe, a dzięki temu akceptowane przez obywateli.

Adwokatura wyraża gotowość współdziałania z gremiami ustawodawczymi w tworzeniu i stosowaniu takiego prawa zarówno przez aktywny udział adwokatów w przyszłej kadencji parlamentu, jak i w obecnie istniejących i mogących w przyszłości powstać organizacjach i stowarzyszeniach.

B. UCHWAŁY PREZYDIUM NRA

UCHWAŁA

PREZYDIUM NRA

z dnia 11.I.1989 roku

w sprawie ustanowienia regulaminu przyznawania nagród za prace naukowe i publicystyczne, których autorami są adwokaci i aplikanci adwokaccy

§ 1

Regulaminem obejmuje się wszystkie dotychczas ustanowione przez Prezydium NRA nagrody za prace naukowe i publicystyczne oraz przemówienia krasomówcze.

§ 2

Zmienia się dotychczasowe uchwały Prezydium NRA dotyczące poszczególnych nagród, wprowadzając następujące postanowienia:

- nagroda imienia adw. Stanisława Garlickiego, ustanowiona uchwałą Prezydium NRA z dnia 27.IX.1973 r. i z dnia 29.VII.1976 r. (Palestra nr 11/73 i nr 11/76), będzie przyznawana za najlepsze opracowanie z zakresu prawa cywilnego lub procedury cywilnej mające istotne znaczenie dla praktyki stosowania prawa, opublikowane przez adwokata lub aplikanta adwokackiego w „Palestrze” lub w innym wydawnictwie prawniczym albo wydane w formie książki, skryptu itp.;
- nagroda imienia adw. Borysa Ołomuckiego, ustanowiona uchwałą Prezydium NRA z dnia 7.III.1974 r. (Palestra nr 4/74 i nr 12/74), będzie przyznawana za najlepszą opublikowaną pracę dotyczącą dziejów adwokatury polskiej;
- nagroda za twórczość publicystyczną popularyzującą funkcję społeczną adwokatury, ustanowiona uchwałami Prezydium NRA z dnia 31.VIII.1972 r. i z dnia 17.V.1973 r. (Palestra nr 7/8/73);
- nagroda imienia adw. Witolda Bayera, ustanowiona uchwałą Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 15.III.1986 r. (Palestra nr 1/87), będzie przyznana za publikację z zakresu prawa karnego materialnego lub procesowego o istotnym znaczeniu dla pracy w zawodzie adwokackim.

§ 3

Regulamin przyznawania nagród stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

**Załącznik do uchwały
Prezydium NRA z dnia 11.I.1989 r.**

REGULAMIN

przyznawania nagród za prace naukowe i publicystyczne, których autorami są adwokaci i aplikanci adwokaccy, uchwalony przez Prezydium NRA w dniu 11 stycznia 1989 r.

1. Wysokość każdej z nagród wynosi 50.000 zł. Komisja ma prawo podwyższenia jej wysokości.

2. Każda z nagród będzie przyznawana co dwa lata i będzie obejmowała opracowania opublikowane w okresie minionego dwulecia poprzedzającego przyznanie nagrody. Nagroda za twórczość publicystyczną obejmuje również prace rozpowszechnione za pomocą radia, telewizji lub filmu. Nagroda imienia adw. W. Bayera będzie przyznawana tylko za prace opublikowane w „Palestrze” lub wydane w formie książkowej.
3. Wniosek o przyznanie nagrody zgłaszać może każda osoba fizyczna lub prawna bez ograniczeń. Wniosek należy zgłaszać na piśmie pod adresem: Ośrodek Badawczy Adwokatury w Warszawie, Al. Ujazdowskie 49, w ciągu 6 miesięcy od ogłoszenia komunikatu w tej sprawie. Do zgłoszenia, zawierającego imię, nazwisko i adres kandydata, należy dołączyć odpis publikacji, a w wypadku emisji radiowej, telewizyjnej lub filmowej — stenogram lub scenariusz.
4. Nagrody przyznaje Komisja w składzie: prezes NRA, prezes Rady Naukowej OBA, dyrektor OBA, redaktor naczelny „Palestry” lub osoby przez nich delegowane. W skład Komisji może wchodzić ponadto osoba powołana każdorazowo przez Prezydium NRA.
5. Po raz pierwszy Komisja przyzna wyjątkowo nagrodę imienia adw. W. Bayera, za pracę opublikowaną w okresie ostatnich dziesięciu lat. W roku 1989 nagrody imienia adw. S. Garlickiego i B. Ołomuckiego przyznane zostaną wyjątkowo za prace opublikowane w okresie minionych czterech lat.

Z PRAC OŚRODKA BADAWCZEGO ADWOKATURY

KRONIKA MUZEUM ADWOKATURY POLSKIEJ

(okres: listopad 1987 — listopad 1988)

W omawianym okresie dokonało się w Muzeum wiele zmian. W listopadzie 1987 r. powołany został uchwałą NRA nowy kustosz dr Andrzej Stoga, historyk sztuki i muzeolog, który prowadzi w Muzeum wszelkie prace administracyjne i merytoryczne. Do najistotniejszych inwestycji, o jakie Muzeum wzbogaciło się w tym czasie, należy zaliczyć:

- 1) zainstalowanie elektronicznego systemu alarmowego,
- 2) odnowienie klatki schodowej prowadzącej do biura Muzeum, a także pomieszczeń biura i magazynu,
- 3) położenie wykładziny podłogowej na klatce schodowej prowadzącej do biura, która znacznie podniosła estetykę tego wnętrza dawnej piwnicy,
- 4) uporządkowanie ogrodu zdewastowanego na skutek zainstalowania w nim systemu grzewczego. W grudniu 1988 r. dom przy ul. Lekarskiej 7, w którym mieści się Muzeum, podłączony został do miejskiej sieci c.o. Gwarantuje to teraz stałą temperaturę w salach wystawowych.